

Mùa Thu Buồn

Cứ mỗi năm ,trời vào thu là tôi lại thấy buồn . Những chiếc lá vàng xuống tả tơi khắp nơi trên những ngã đường cùng với những cơn mưa lất phất làm cho trái tim tôi thức dậy và nhói đau . Tôi vẫn tưởng vết thương lòng sẽ vơi theo thời gian và những mùa thu đi qua nhưng sao đến hôm nay tôi vẫn cảm thấy con tim mình chưa được ngủ yên khi mỗi độ thu vàng !

Tôi nhớ vào mùa thu năm ấy cũng là mùa tựu trường , đây là lúc tôi cảm thấy vui nhất vì là năm đầu tiên tôi được bước vào ngưỡng cửa của trường đại học ,lòng am ắp và náo nức với biết bao nhiêu điều mới lạ và hấp dẫn ...

Tôi và anh quen nhau rất tình cờ, hôm ấy tôi rất nhớ , sau buổi đến trường , trời hôm ấy lúc sớm rất đẹp và trong xanh bỗng dưng xế chiều có cơn mưa ào một cái , thường thì mưa thu chỉ là mưa lất phất như mình nghĩ nhưng hôm nay trời trở nên thật lạ .Tôi ghé tạt vào núp ở mái hiên của một ngôi nhà cách trường không xa lắm . Đập vào mắt nó là giàn hoa Tigôn trước cổng nhà , loài hoa mà tôi rất thích . Vẻ đẹp của những bông hoa hình trái tim càng tăng lên khi được tô điểm thêm vào những giọt mưa long lanh trong suốt . Tôi mãi mê ngắm và thả hồn theo mưa gió mà không để ý đang có người đang nhìn mình . Khi nghe được tiếng mở cửa thì bỗng giật mình , tôi đứng nép mình qua một bên thì bên trong đáng người con trai lộ đầu ra và ngỡ ý cho tôi mượn áo mưa .

Anh ta cất tiếng :

"Trời thế này thì đừng có mong nó tạnh mưa cô bé ơi ,để anh cho bé mượn áo mưa đi về , khi nào rảnh thì đi ngang trả lại cho anh cũng được , chứ đứng đây lâu rồi cảm lạnh đấy " nói xong anh ta quay phắt vào nhà .

Tôi cảm thấy hơi ngượng ngùng và khó chịu kinh khủng , trong bụng nhủ thầm :

" Người đầu mà kì cục , không thèm biết người ta có đồng ý hay không mà đã đi vào rồi . Nhưng không sao có áo mưa " chừa " xài nghĩ cũng xướng " .

"Đây là áo mưa , em mặc đi rồi về , kéo lạnh ."

Tôi cảm lấy và lí nhí " Cảm ơn ! "

Kể từ hôm ấy tôi và anh quen nhau , quen nhau thật tình cờ , dưới cơn mưa thu như thế đó .

Anh bảo tôi rằng :

" Tụi mình quen nhau cứ như trong tiểu thuyết ấy "

" Tôi cười , đúng là tiểu thuyết nhưng của anh viết đó hả "

Tôi cảm thấy rất vui và hạnh phúc vì cuộc gặp gỡ ngày hôm ấy , nghĩ lại cũng lãng mạn lắm chứ . Tôi đã bị anh cuốn hút với tấm lòng tốt và nụ cười thật hiền và ôn hoà của anh .

Anh đối với tôi luôn sẵn sàng và lo lắng từng li từng tí , bạn bè thấy vậy cứ bảo nhau chúng tôi thật xứng đôi, anh là người lý tưởng .

Chúng tôi thường hẹn hò nhau trong những buổi cuối tuần ,cùng nhau đi công viên , đi ăn uống và ngắm mặt trời lặn ở bãi biển lúc hoàng hôn .Lúc ấy ,tôi tự nhủ thầm , tôi là người hạnh phúc

-----O-----

Mùa Thu năm sau , tôi phải đối diện với chính mình:

" Hạnh phúc ư ? không phải , thời gian là một dấu ngoặc của sự thay đổi , thay đổi như một cơn mưa ...

Anh đã cùng Tôi chia tay cũng vào một ngày mưa trong mùa thu sau ấy , anh mong chúng ta chỉ xem nhau như là bạn sau này !

" Vì sao phải là bạn ? "

" Chúng ta không hợp , chỉ vậy thôi "

Tôi không nói được gì thêm , tôi cố nén cho dòng nước mắt đang chực trào ra .Tôi mong ước gì tôi là người nói được câu nói đó trước thì có lẽ tôi sẽ không buồn , tôi thất vọng và tổn thương vì lòng tự ái hay trong lòng đang xục đổ !!!

Tôi cố gắng xem như không có gì xảy ra khi đối diện với anh !

" Thì tùy anh vậy !!! tôi trả lời thật chua xót ...

Đề rồi đêm về , một mình trong căn phòng cô đơn , tôi tuôn trào nước mắt , nó khóc như chưa bao giờ được khóc , bởi lẽ tôi chưa bao giờ bị thất bại , và đây lần đầu tiên tôi thất bại trong mối tình đầu tiên ... Tôi chẳng biết là tôi có lỗi gì ? nhưng tôi cũng không muốn hỏi anh thêm làm gì , khi mà con tim anh không còn thuộc về tôi nữa !

Sự thật vẫn là sự thật, nó vẫn thấy anh mỗi khi tan trường nhưng hình như anh luôn lẩn tránh , anh đã thay đổi... Giàn hoa Tigôn trước cổng nhà anh ngày nào thật quyến rũ trong mắt tôi , sao bây giờ tôi chỉ thấy toàn là màu đỏ ,đỏ của hoa hay là màu máu đang rỉ ra từ trái tim nó , sao không phải là màu hồng hạnh phúc và tươi tắn của hôm xưa .

Mỗi một mùa thu qua ,và tôi cũng có biết bao nhiêu người vây quanh và chờ đợi nhưng sao tôi không thể nào chấp nhận được những tình cảm đó , tôi ráng tìm lại những gì tôi đã có như từng có với anh !!!

Hôm nay trời lại mưa, và lại nhớ đến anh , sao mối tình đầu lại có duyên với mưa thu thế nhỉ , đề rồi cũng âm ỉ và buồn như kết cuộc của nó .

Quen anh trong mưa , hẹn hò trong mưa và cũng là chia tay trong mưa . Lãng mạn quá phải không ? tôi rất hận anh nhưng vẫn mong rằng

Có một ngày trên đường ta bắt gặp
Mong anh đừng ngoảnh mặt làm ngơ !!!

NH 03/2005

(Sưu tầm)